

MSWiA

AAE433726

SAJP/11196/21

Poznań, dnia 24 lipca 2025 r.

Renata Leoniak Zastępca Dyrektora
Departament Porządku Publicznego
Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji
ul. Stefana Batorego 5
02-591 Warszawa

Uczestnik postępowania:

zastępowany przez:

Znak sprawy: DPP-WAiK.0272.1.2025

dotyczy wniosku o wszczęcie przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji na podstawie art. 161 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego postępowania w sprawie uchylenia decyzji Burmistrza Gminy Stęszew z dnia 8 sierpnia 2022 r. (znak: OC.5532.1.2021), zatwierdzającej regulamin Strzelnicy Sportowej „Shadow”.

Ustosunkowanie się do opinii biegłych

Działając w imieniu - [redacted] prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą [redacted], w powołaniu na udzielone pełnomocnictwo, którego uwierzytelniony odpis został przedłożony do akt sprawy składam zarzuty do opinii biegłych, którzy w swojej opinii:

1. zastosowali w odniesieniu do prywatnej strzelnicy sportowej rozporządzenie Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 marca 2022 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać strzelnice odkryte Policji, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa poprzez:
 - 1) dokonanie pomiarów geometrii bezpieczeństwa strzelnicy w rozumieniu § 2. pkt 5 wyżej wymienionego rozporządzenia, podczas gdy w przedmiotowej

- sprawie jedyny wymóg techniczny dotyczący strzelnic sportowych określony został w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji;
- 2) uznanie za czynnik szczególnie niekorzystny braku możliwości wyznaczenia wokół strzelnicy strefy ochronnej, podczas gdy taki obowiązek nie wynika z treści obowiązujących przepisów w odniesieniu do strzelnic sportowych;
2. wzięcie pod uwagę możliwość opuszczenia terenu strzelnicy przez pocisk wystrzelony „pod nietypowym kątem”, podczas gdy celem biegłych było zweryfikowanie zagrożenia opuszczenia przez pocisk terenu strzelnicy w przypadku oddania strzału zgodnie z regulaminem strzelnicy, który zabrania oddawania strzałów powyżej granicy wału;
 3. dokonanie obliczeń na torze 1 przy założeniu, że strzały oddawane mogą być z postawy „stojąc” podczas gdy konstrukcja pierwszej przesłony uniemożliwia oddawanie strzałów z tej postawy do celów znajdujących się za pierwszą przesłoną;
 4. dokonanie obliczeń przy założeniu, że strzały mogą być oddawane poprzecznie (w kierunku kulochwytów bocznych) w stosunku do obowiązującego kierunku strzelania wzdłuż osi strzeleckiej od linii otwarcia ognia do kulochwyty głównego, podczas gdy jest to sprzeczne w obowiązującymi na torach 1-3 kierunkami strzelania;
 5. uznaniu na podstawie oświadczenia mieszkanki posesji położonej przy ul. Wiśniowej 3 w miejscowości Tomiczki, że zainstalowane przez właściciela strzelnicy przesłony są nieskuteczne, gdyż wspomniana mieszkanka znalazła w swoim ogrodzie w grudniu 2024 r. wystrzelony pocisk, podczas gdy znalezisko nie musiało być pociskiem wystrzelonym ze strzelnicy lub mogło pochodzić z zupełnie innego okresu (na długo przed zainstalowaniem przesłon);
 6. przyjęciu, że skoro w trakcie wizytacji zespół realizujący oględziny nie znalazł w bezpośrednim otoczeniu strzelnicy wystrzelonych pocisków, to każdy z nich musiał zostać przekazany do Komisariatu Policji w Stęszewie, podczas gdy jest to całkowicie nieuzasadnione założenie, niepoparte żadnymi dowodami, a także wykazujące sprzeczność z zasadami logiki, gdyż pocisk spadający na trawę z dużej wysokości (a z takiej musiałby spaść gdyby leciał ze strzelnicy) wbiłby się w ziemię i byłby ciężki do odnalezienia przez mieszkańców ale już mógłby zostać odnaleziony przez wykrywacz metalu, którego używali biegli;
 7. nie wskazali jakimi wzorami posługiwali się przy obliczaniu kątów maksymalnych oraz nie przedstawili wykonanych przez siebie obliczeń;
 8. nie wyjaśnili jakie maksymalne kąty podniesienia lufy uznawane są za „małe”, jakie są podstawy takiej klasyfikacji, a także jakie kąty maksymalne podniesienia lufy gwarantują, że pocisk wystrzelony zgodnie z regulaminem strzelnicy nie wydostanie się poza jej obręb;

Mając na uwadze podniesione zarzuty wnoszę o:

- 1) wskazanie przez biegłych jakimi wzorami posługiwali się przy obliczaniu kątów maksymalnych oraz przedstawienie wykonanych przez nich obliczeń z celem umożliwienia zweryfikowania ich poprawności, a także umożliwienie zapoznania się pełnomocnikowi właściciela strzelnicy z opracowaniem Instytutu Elektromechaniki Wydziału Mechatroniki Wojskowej Akademii Technicznej, na które powołują się biegli, a które nie zostało włączone w akta postępowania, co uniemożliwia zweryfikowanie podstaw dokonywanych przez biegłych obliczeń;
- 2) wyjaśnienia przez biegłych w oparciu o jakie przepisy lub opracowania naukowe oraz na podstawie jakich kryteriów kwalifikują kąty podniesienia lufy jako „małe”, jakie kąty podniesienia lufy gwarantują, że pocisk wystrzelony zgodnie z regulaminem strzelnicy nie wydostanie się poza jej obręb, a także wskazania czy biegli są w stanie odnieść wartości uzyskane w wyniku obliczeń do analogicznych wartości osiąganych na innych strzelnicach otwartych typu sportowego;
- 3) udzielenie przez biegłych odpowiedzi na następujące pytania:
 - a) Czy w toku oględzin strzelnicy biegli ujawnili naboje w wałach bocznym strzelnicy lub inne okoliczności mogące świadczyć o tym, że strzały były oddawane poprzecznie (w kierunku kulochwytów bocznych) w stosunku do obowiązującego kierunku strzelania wzdłuż osi strzeleckiej od linii otwarcia ognia do kulochwytu głównego?
 - b) Czy pierwsza przesłona na torze 1 znajdująca się w odległości 25 metrów od linii oddania strzału (strona 17 załącznika) umożliwia oddanie strzału z postawy stojącej w taki sposób, aby widzieć cel umieszczony na końcu toru 1?
 - c) Jakie kąty podniesienia lufy w ocenie biegłych gwarantowałyby, że pociski wystrzelone w kierunku kulochwytu głównego nie opuszczą terenu strzelnicy przy założeniu, że strzały będą oddawane zgodnie z regulaminem strzelnicy, a więc w kierunku kulochwytu, do tarcz lub innych przedmiotów będących celem na strzelnicy?
 - d) Czy tworzenie na torach 1 i 3 dodatkowych przesłon umiejscowionych odległości 10 m od linii oddania strzału, przy założeniu, że strzały będą oddawane zgodnie z regulaminem strzelnicy, a zatem wyłącznie do tarcz lub innych przedmiotów będących celem na strzelnicy oraz zgodnie z kierunkiem strzelania oraz przy założeniu oddawania strzałów z ustalonych w trakcie oględzin dwóch linii otwarcia ognia zagwarantuje, że na tych torach spełniony będzie wymóg techniczny określony w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1999

r. o broni i amunicji, to jest wymóg, zgodnie z którym strzelnice powinny być zlokalizowane, zbudowane i zorganizowane w sposób wykluczający możliwość wydostania się poza ich obręb pocisku wystrzelonego z broni ze stanowiska strzeleckiego w sposób zgodny z regulaminem strzelnicy?

- 4) zwrócenie się do Komisariatu Policji w Stęszewie (adres do doręczeń: ul. Poznańska 19, 62-060 Stęszew) o wskazanie spraw, które zostały wszczęte w związku ze zgłoszeniami dotyczącymi pocisków mających opuszczać teren Strzelnicy Sportowej „Shadow” z wyszczególnieniem dat dokonywanych zgłoszeń

na okoliczność, czy po zainstalowaniu przez właściciela strzelnicy przesłan dochodziło do zgłoszenia jakichkolwiek incydentów związanych z potencjalnym wydostawaniem się pocisków poza teren strzelnicy;

- 5) zwrócenie się do Komisariatu Policji w Stęszewie (adres do doręczeń: ul. Poznańska 19, 62-060 Stęszew) o przekazania akt prowadzonych postępowań przygotowawczych, które zostały wszczęte w związku ze zgłoszeniami dotyczącymi pocisków mających opuszczać teren Strzelnicy Sportowej „Shadow” w szczególności dotyczących incydentów zgłaszanych przez przedstawicieli przedsiębiorstwa Bednarek oraz mieszkańców ul. Wiśniowej 3 w miejscowości Tomiczki celem umożliwienia złożenia pełnomocnikowi właściciela strzelnicy złożenia wniosków dowodowych dotyczących poszczególnych dokumentów znajdujących się w aktach spraw

na okoliczność, czy po zainstalowaniu przez właściciela strzelnicy przesłan dochodziło do zgłoszenia jakichkolwiek incydentów związanych z potencjalnym wydostawaniem się pocisków poza teren strzelnicy; ustaleń dokonanych przez organy postępowania przygotowawczego w toku prowadzonych postępowań, w szczególności czy do zgłaszanych przez przedstawicieli przedsiębiorstwa Bednarek oraz mieszkańców ul. Wiśniowej 3 w miejscowości Tomiczki mogło dojść w wyniku działalności strzelnicy, jakiego kalibru pociski ujawniono poza terenem strzelnicy, czy do zgłoszonych incydentów doszło w momencie użytkowania strzelnicy przez osoby oddające strzały z broni o kalibrach korespondujących z ujawnionymi poza terenem strzelnicy pociskami.

Uzasadnienie

Odnosząc się do uzyskanych przez Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji dowodów w postaci protokołu z oględzin oraz opinii biegłych warto w pierwszej kolejności przypomnieć, że zgodnie z punktem 2 postanowienia z dnia 9 maja 2025 r. Minister Spraw Wewnętrznych i Administracji zastosował środek dowodowy, o którym mowa w art. 84 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, to jest zwrócił się do biegłych o wydanie opinii w przedmiocie ustalenia, czy istniejące na Strzelnicy Sportowej „Shadow”, zabezpieczenia gwarantują, że spełniony jest wymóg techniczny określony w art. 46 ust. 1 ustawy z dnia 21 maja 1999 r. o broni i amunicji, to jest wymóg, zgodnie z którym strzelnice powinny być zlokalizowane, zbudowane i zorganizowane w sposób wykluczający możliwość wydostania się poza ich obręb pocisku wystrzelonego z broni ze stanowiska strzeleckiego w sposób zgodny z regulaminem strzelnicy, a tym samym, czy funkcjonowanie wymienionej strzelnicy stwarza stan zagrażający życiu lub zdrowiu ludzkiemu w rozumieniu art. 161 § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Sporządzona przez biegłych opinia częściowo dostarcza odpowiedzi na tak sformułowaną tezę dowodową. W punkcie 1 wniosków opinii biegli wskazali bowiem, że zastosowane na Strzelnicy Sportowej „Shadow” zabezpieczenia w postaci kulochwyków głównych, kulochwyków bocznych oraz przesłon trzech sfer strzelań, to jest dwóch o około 100 m oraz kulochwyków głównego i bocznych, bez przesłon w czwartej strefie strzelań, pozwalają na przyjęcie, że będą w stanie przeciwdziałać puszczaniu obrębu mienionej strzelnicy w wymienionych strefach strzelań pocisków, pod warunkiem, że strzały są oddawane w kierunku kulochwytu głównego.

W ocenie pełnomocnika właściciela strzelnicy konieczne jest jednak doprecyzowanie stanowiska biegłych w odniesieniu do regulaminu strzelnicy oraz panujących na niej warunków technicznych, które niejako wymuszają na użytkownikach strzelnicy oddawanie strzałów z określonych postaw, czy też w określonym kierunku.

Prawo strony do zadawania biegłym pytań oraz domagania się od nich wyjaśnień dotyczących treści opinii zostało potwierdzone w orzecznictwie sądów administracyjnych, gdzie wskazuje się, że organ winien dokonać oceny, czy opinia biegłego zawiera ustosunkowanie się do wszystkich aspektów sprawy istotnych do jej rozstrzygnięcia. W razie dostrzeżenia braków organ winien rozważyć zadanie biegłemu dodatkowych pytań. Organ ma również obowiązek ustosunkowania się i udzielenia odpowiedzi na zarzuty sformułowane przez stronę. Dopiero po zebraniu pełnego materiału dowodowego oraz wyjaśnieniu zastrzeżeń strony do opinii, może organ dokonać ustaleń i ocen potrzebnych do podjęcia rozstrzygnięcia. Obowiązkiem organu jest zatem weryfikacja opinii pod kątem jej kompletności, rzetelności, logiczności i zrozumiałości [tak: Wyrok Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Rzeszowie z dnia 12 kwietnia 2023 r. II SA/Rz 1303/22]. Opinia nie jest niepodważalna i strona ma prawo domagać się od biegłego odpowiedzi na swe zarzuty [tak: Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 5 marca 2002 r., sygn. akt I SA 1978/00

I. Ustalenia geometrii bezpieczeństwa strzelnicy

W pierwszej kolejności Pełnomocnik właściciela strzelnicy kwestionuje sposób oraz zasadność dokonywania pomiarów geometrii bezpieczeństwa strzelnicy w rozumieniu § 2. pkt 5 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 31 marca 2022 r. w sprawie warunków technicznych, jakim powinny odpowiadać strzelnice odkryte Policji, Straży Granicznej i Służby Ochrony Państwa oraz ich usytuowanie – zwanego dalej „rozporządzeniem”. Równocześnie samo użycie przez biegłych nomenklatury zawartej w rozporządzeniu nie budzi sprzeciwu. Niewątpliwie brak przepisów właściwych strzelnicom cywilnym wprowadzających pojęcia opisujące znajdującą się na strzelnicy infrastrukturę w praktyce uniemożliwiałby używanie przez biegłych zrozumiałych dla stron określeń, które dodatkowo nie budziłaby wątpliwości dotyczących ich desygnatów. Należy jednak rozróżnić odwołanie się do pojęć i wyrażeń zaczerpniętych z treści rozporządzenia od zastosowania wymogów w nim opisanych do strzelnicy odkrytej niebędącej przecież strzelnicą Policji, Straży Granicznej lub Służby Ochrony Państwa, a zatem przepisom dotyczącym tego rodzaju strzelnic niepodlegającą.

W przedmiotowej sprawie przepis, w odniesieniu do którego badane winny być elementy tworzące strzelnicę stanowi art. 46 ustawy o broni i amunicji, w świetle którego strzelnice powinny być zlokalizowane, zbudowane i zorganizowane w sposób nienaruszający wymogów związanych z ochroną środowiska oraz wykluczający możliwość wydostania się poza ich obręb pocisku wystrzelonego z broni ze stanowiska strzeleckiego w sposób zgodny z regulaminem strzelnicy, przy czym szczegółowe zasady zachowania bezpieczeństwa na strzelnicy określa regulamin strzelnicy, którego wzór określa Minister właściwy do spraw wewnętrznych w drodze rozporządzenia. Na marginesie wskazać należy, że wspomniany wzorcowy regulamin strzelnicy nie przewiduje takich elementów jak przesłony, które właściciel strzelnicy dodał z własnej inicjatywy celem poprawienia bezpieczeństwa, jak również strefy ochronnej – o czym biegli zdają się zapominać, a co zostanie szerzej omówione w dalszej części niniejszego pisma.

W kontekście dalszych rozważań warto przytoczyć wybrane postanowienia obowiązującego na terenie strzelnicy regulaminu:

- Nie wolno unosić lufy powyżej granicy wału niezależnie od stanu broni;
- Strzelanie lub celowanie na terenie strzelnicy odbywa się wyłącznie na wyznaczonych stanowiskach strzeleckich, do tarcz lub innych przedmiotów będących celem

na strzelnicy. Zabrania się strzelania lub celowania do urządzeń infrastruktury strzelnicy;

- Zabrania się strzelania do przedmiotów innych niż tarcza lub przedmiotów będących celami na strzelnicy, lub kierowania lufy i oddawania strzałów, poza obręb kulochwytów i/lub wałów lub strzelania do metalowych (tzw. twardych celów), usytuowanych w taki sposób, że rykoszet może opuścić strzelnicę a odłamki lub rykoszet mogą ranić istotę żywą;
- Wszelkich czynności związanych z obsługą broni dokonuje się wyłącznie z lufą skierowaną w kulochwyt i tylko po komendzie „ładuj” lub „start”.

Przechodząc do poczynionych przez biegłych założeń należy zaznaczyć, że kąty maksymalne obliczone zostały względem poziomu 1,5 metra ponad poziom powierzchni strzelnicy ponieważ – w ocenie biegłych – zasadnym było przyjęcie założenia, iż strzelający oddawali strzały w postawie „stojąc” z różnych miejsc na tejże powierzchni. Dodatkowo w ocenie biegłych uwzględniono nie dające się wykluczyć oddawanie strzałów poprzecznie (w kierunku kulochwytów bocznych) w stosunku do obowiązującego kierunku strzelania wzdłuż osi strzeleckiej od linii otwarcia ognia do kulochwyty głównego. Dlatego wyliczono także maksymalne kąty strzałów oddawanych pod kulochwytów bocznych, powyżej których nastąpi lot wystrzelonych pocisków poza strzelnicę a odległości znacznie przekraczające jej rozmiary. Założenia te są w kilku istotnych aspektach wadliwe.

Przed wszystkim – zdaniem biegłych – konstrukcja stanowiska strzeleckiego na torze 1 nie wyklucza / nie eliminuje możliwości oddawania strzałów z postawy strzeleckiej „stojąc”. Tymczasem stanowiska strzeleckie na linii oddania strzału są skonstruowane w taki sposób aby oddawać strzały z postawy leżącej, zaś znajdująca się w odległości 25 metrów od linii oddania strzału przesłona (strona 17 załącznika) pozostawia jedynie wąski prześwit od ziemi do początku zabudowy przesłony, co w praktyce uniemożliwia oddanie z postawy „stojącej” strzału do celu położonego za przesłoną. Gdyby natomiast uznać, że cel może hipotetycznie znajdować się przed przesłoną – a więc w odległości nie większej niż 25 metrów od linii oddania strzału – to aby w niego trafić należałoby oddać strzał w kierunku ziemi.

W okolicznościach faktycznych niniejszej sprawy strzelania na torze 1 odbywają się z postawy „leżąc”. Należy zatem przywołać stanowisko biegłych, którzy uznali, że taka postawa strzelecka sprawia, że jest bardzo mało prawdopodobne aby strzałom z tej postawy towarzyszyło podniesienie lufy, które przekroczyłoby dopuszczalny kąt jej podniesienia skutkując tym że wystrzeliwane pociski opuszczałyby obręb strzelnicy.

Odnosząc się do wyliczonych przez biegłych wartości dopuszczalnych kątów podniesienia lufy przy strzale, przy których pocisk powinien zostać zatrzymany przez kulochwyt lub przesłonę na torze 1, gdzie używana jest broń o największej donośności:

- 1) przy strzelaniu z linii oddania strzału nie istnieje ryzyko opuszczenia przez kulę terenu strzelnicy gdyż strzały oddawane są z postawy „leżąc”
- 2) strzały nie są oddawane zza pierwszej przesłony o czym świadczy fakt nieujawnienia w tym rejonie żadnych łusek podczas oględzin terenu strzelnicy;
- 3) strzały nie są oddawane poprzecznie do osi toru o czym świadczy brak ujawnienia pocisków w wałach bocznych, pomimo poszukiwania ich wykrywaczem metalu przez biegłych, zaś oddawanie strzałów w kierunku wałów bocznych niezgodne z kierunkiem strzelania ustalonym w toku postępowania budowlanego dla torów 1-3 oraz regulaminem strzelnicy;

Ostatni ze wskazanych punktów dotyczy wszystkich torów strzeleckich na strzelnicy.

II. Wnioski opinii

Przechodząc do wniosków opinii należy w pierwszej kolejności zgodzić się, że zastosowane na Strzelnicy Sportowej „Shadow” zabezpieczenia w postaci kulochwyków głównych, kulochwyków bocznych oraz przesłon trzech sfer strzelań, to jest dwóch o około 100 m oraz kulochwyków głównego i bocznych, bez przesłon w czwartej strefie strzelań, pozwalają na przyjęcie, że będą w stanie przeciwdziałać puszczaniu obrębu mienionej strzelnicy w wymienionych strefach strzelań pocisków, pod warunkiem, że strzały są oddawane w kierunku kulochwytu głównego, co zostało opisane w punkcie 1 wniosków.

Równocześnie biegli dokonali pomiarów dla najbardziej niekorzystnych z punktu widzenia bezpieczeństwa wariantów oddawania strzałów. Przy czym oddawanie strzałów dla szeregu omawianych przez biegłych wariantów jest niezgodne z regulaminem strzelnicy, a zatem nie powinno stanowić przedmiotu opinii. Ponadto biegli nie wskazali jakie są właściwe kąty podsienia lufy przy celowaniu na określoną odległość oraz w jaki sposób kąt ten może kształtować się podczas odrzutu.

Natomiast w punkcie 2 wniosków biegli wskazali, że za czynnik szczególnie niekorzystny uznać należy brak możliwości wyznaczenia wokół strzelnicy strefy ochronnej. Obowiązek taki nie wynika z treści obowiązujących przepisów w odniesieniu do strzelnic sportowych. Niewyznaczenie strefy ochronnej w odniesieniu do przedmiotowej strzelnicy nie może zatem stanowić zarzutu wobec właściciela strzelnicy. Podobnie biegli całkowicie niezasadnie badali możliwość opuszczenia terenu strzelnicy przez pocisk wystrzelony „pod nietypowym kątem”. Tymczasem celem biegłych było zweryfikowanie zagrożenia opuszczenia przez pocisk tereny strzelnicy w przypadku oddania strzału zgodnie z regulaminem strzelnicy, który zabrania oddawania strzałów powyżej granicy wału.

III. Uwagi końcowe opinii

Formułując uwagi końcowe do opinii biegli stwierdzili, że na strzelnicy doszło do zainstalowania przesłon, które nie były na niej obecne w dacie wydania decyzji Burmistrza w sprawie zatwierdzenia regulaminu strzelnicy. Odpowiada to stanowi faktycznemu, gdyż rzeczywiście właściciel strzelnicy dołożył wszelkich starań aby poprawić bezpieczeństwo na obiekcie i poza nim i – co ważne – w dalszym ciągu chce tych starań dokładać. W ocenie pełnomocnika właściciela strzelnicy zainstalowanie przesłon wyklucza wydostawaniu się pocisków poza teren strzelnicy, zaś brak zgłoszeń jakichkolwiek incydentów ze strony okolicznych mieszkańców od daty zainstalowania przesłon potwierdza tę tezę.

Co prawda, w protokole oględzin stwierdzono, że mieszkanka posesji położonej przy ul. Wiśniowej 3 w miejscowości Tomiczki oświadczyła, że ostatni raz dokonała znaleziska wystrzelonych pocisków w swoim ogrodzie w grudniu 2024 r., to jednak okoliczność ta nie może być dowodem na nieskuteczność przesłon.

Po pierwsze, biegli bazują w tym zakresie wyłącznie na oświadczeniu mieszkanki, która nie udokumentowała co dokładnie znalazła w swoim ogórku, zaś właściwe organy nie powiązały tego znaleziska z działalnością strzelnicy. Warto przy tym podkreślić, że ta sama osoba wiązała z działalnością strzelnicy powstanie dziur w moskitierach znajdujących się w oknach jej domu położonych od strony przeciwnej strzelnicy. W toku oględzin biegli wykluczyli, aby wspomniane dziury mogły powstać w wyniku uderzenia w moskitiery pocisków wystrzelonych ze strzelnicy. Pełnomocnik właściciela strzelnicy wyraża zrozumienie dla przywołanej mieszkanki, która niewątpliwie czuje się zaniepokojona zlokalizowaniem strzelnicy w jej gminie i w żadnym wypadku nie chce podważać jej intencji. Biegli, a w ślad za nimi organ administracji publicznej nie mogą jednak bezkrytyczne przyjmować oświadczeń osób, które nie posiadają wiedzy specjalistycznej, a nadto pozostają pod wpływem emocji. Godzi się przy tym podkreślić, że wszystkie zgłoszone przez mieszkańców „incydenty” mające wiązać się z działalnością strzelnicy były przedmiotem postępowania prowadzonego przez Policję, która nie powiązała ich z działalnością strzelnicy.

Na marginesie poczynionych rozważań warto zauważyć, że w glosie do wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie z dnia 15 listopada 2017 r., wydanego w sprawie prowadzonej pod sygn. akt III SA/Lu 216/17 P. Cioch oraz A. Kokoszkiewicz zwrócili uwagę, że działalność strzelnic budzi spore emocje oraz sprzeciw lokalnych społeczności o własne bezpieczeństwo, który to obawy w dominującej większości przypadków są nieuzasadnione. Strzelnice sportowe muszą spełniać bardzo restrykcyjne wymogi bezpieczeństwa, regulamin ich wykorzystywania zaś w praktyce niweluje ryzyko naruszenia bezpieczeństwa okolicznych mieszkańców. Trzeba przy tym zwrócić uwagę, że uprawianie sportów strzeleckich i gęsta sieć strzelnic nie budzi emocji w wielu europejskich krajach, tj. np. w Czechach czy Szwajcarii, jednak liczba sztuk jednostek broni palnej w rękach obywateli

jest tam wielokrotnie wyższa niż w Polsce [tak: Strzelnice otwarte - zakres normatywny a praktyka administracji publicznej. Glosa do wyroku WSA z dnia 15 listopada 2017 r., III SA/Lu 216/17, OwSS 2019, nr 3, s. 105-112.]

Wracając do oświadczenia mieszkanki, która wskazała że ostatni raz dokonała znaleziska wystrzelonych pocisków w swoim ogrodzie w grudniu 2024 r., trzeba stwierdzić, iż nie może ono stanowić dowodu nieskuteczności przesłon. Abstrahując od braku wykazania co dokładnie stanowiło przedmiot owego znaleziska, to sam fakt ujawnienia go w grudniu 2024 r. nie może przecież świadczyć o tym, że znalazł się on w trawie tego samego dnia, czy też miesiąca. Opisywane znalezisko – czymkolwiek było – mogło leżeć w ogródku mieszkanki Tomiczek od wielu miesięcy, a nawet lat. Wyciąganie z tego faktu daleko idących wniosków jest zatem sprzeczne z zasadami logiki i całkowicie nieuprawnione.

Podobnie nielogiczna jest próba zbagatelizowania faktu, że w trakcie wizytacji zespół realizujący oględziny wraz z wizytacją nie znalazł w bezpośrednim otoczeniu strzelnicy wystrzelonych pocisków. Według biegłych może to być związane z faktem, że każde z takich znalezisk dokonane przez mieszkańców było systematycznie przekazywane wraz z kolejnymi skargami lub doniesieniami o podejrzeniu popełnienia przestępstwa do Komisariatu Policji w Stęszewie. Powyższą okoliczność potwierdziła obecna na miejscu Pani Komendant Komisariatu Policji w Stęszewie.

Wydaje się, że nawet osoba nie posiadająca specjalnej wiedzy – jak biegli – jest w stanie wyobrazić sobie, że pocisk spadający na trawę z dużej wysokości (a z takiej musiałby spaść gdyby leciał ze strzelnicy) wbiłby się w ziemię i byłby ciężki do odnalezienia dla mieszkańców. Tymczasem poszukiwania wykrywaczem metalu nie ujawniły żadnych pocisków – czy to w ziemi, trawie, czy obok budynków. Gdyby pociski opuszczały teren strzelnicy w takiej ilości jak relacjonowali to niektórzy mieszkańcy (notabene najczęściej mieszkający w Skrzynkach, a więc w miejscowości znajdującej się za liniami oddawania strzałów) to z całą pewnością jakieś pociski zostałyby ujawnione w toku poszukiwań.

Aby kwestie te szczegółowo wyjaśnić pełnomocnik właściciela strzelnicy składa wniosek dowodowy o zwrócenie się do Komisariatu Policji w Stęszewie (adres do doręczeń: ul. Poznańska 19, 62-060 Stęszew) o wskazanie spraw, które zostały wszczęte w związku ze zgłoszeniami dotyczącymi pocisków mających opuszczać teren Strzelnicy Sportowej „Shadow” z wyszczególnieniem dat dokonywanych zgłoszeń oraz przekazania akt prowadzonych postępowań przygotowawczych, w szczególności dotyczących incydentów zgłaszanych przez przedstawicieli przedsiębiorstwa Bednarek oraz mieszkańców ul. Wiśniowej 3 w miejscowości Tomiczki.

W aktach spraw postępowania przygotowawczego z całą pewnością znajdują się informacje o tym jakiego rodzaju pociski (o ile były to rzeczywiście pociski) zostały dostarczone na Komisariat Policji w Stęszewie, a także czy w czasie kiedy miały być one

wystrzelone odbywały się strzelania – czy to na strzelnicy, czy też strzelania dokonywane przez myśliwych z okolicznego koła. Niewątpliwie organy postępowania przygotowawczego badały również ślady zgłoszone przez mieszkańców jako ślady po pociskach i wypowiedziały się na temat ich możliwej genezy. W ocenie pełnomocnika właściciela strzelnicy zapoznanie się z materiałami zebranymi przez Policję pozwoli Ministrowi Spraw Wewnętrznych i Administracji operować na faktach, a nie tylko na przekazach osób, którym niewątpliwie zależy na zamknięciu strzelnicy.

Mając na uwadze powyższe okoliczności wnoszę jak na wstępie.

